

Kiến nghị m và nh ng chuy n tham quan

Ngô Th Thanh Kha

C u văn th

Trong nh ng ngày đ u m i v làm vi c t i tr ng, tôi th y m i th còn b b n, ng n ngang, c s v t ch t m b . Tôi nghĩ câu nói v n s *kh i đ u nan* là đúng. Cái đ u tiên bao gi cũng m i m , nh ng cũng đ y th thách và khó khăn.

Trong ngày khai gi ng năm h c m i đ u tiên, tôi nh nh t đo n trong bài phát bi u cũng là i kêu g i c a th y hi u tr ng đ i v i th y cô giáo m i v nh n công tác *hãy b t tay cùng nhau làm vi c đ v t qua cái khó khăn trong bu i đ u s khai này và cùng nhau xây đ ng nên m t ngôi tr ng m i thân th n và đ y lòng nh t huy t trong s nghi p tr ng ng i.*

Khi nghe nh ng i phát bi u y và tôi t nghĩ mình s quy t tâm cùng v i t p th s ph m s ph i làm t t nh ng công vi c mà nhà tr ng giao.

Trong nh ng ngày đ u, t p th cán b c a tr ng ch kho n 20 ng i. Chúng tôi s ng, làm vi c h t s c chân thành và tình c m m c dù v n còn nhi u thi u th n. T ch c công đoàn đã ra đ i và chính th c đi vào ho t đ ng b ng ngu n kinh phí đóng góp c a đoàn viên công đoàn. Chúng tôi đ c chia s , đ ng viên khi đau m hay nh n đ c món quà nh mà m áp khi c i h i... Tôi th y mình nh đ c s ng trong b u không khí đ y tình ng i. Đó cũng là đ ng l c đ chúng tôi hăng say h n trong công vi c, v t qua nh ng ngày đ u đ y thi u th n, khó khăn .

Đ u làm tôi không th quên đ c là nh ng chuy n tham quan do nhà tr ng t ch c. Chuy n đi đ u tiên là t i làng S n M c a t nh Qu ng Ngãi. Tôi th t s cảm gi n khi nhìn nh ng hình nh v t i ác c a gi c M . Chúng gi t ng i vô t i, chúng tàn sát ngôi làng vì nghi ng có c ng

số n. Khi u hi u “Thà giết tằm hơn bọ sót” cả bọn chúng đã cõp đi bao nhiêu sinh mạng cả nông dân vô tội. Số mất mát ấy là quá lớn không gì bù đắp nổi. Càng xem, tôi càng cảm thấy kẻ thù đã giày xéo đất nước như bé cả mình và thấy thật may mắn khi được sinh ra trong thời bình.

Chuyến đi thứ hai lớn này theo kế hoạch được tổ chức tại cố đô Huế. Khi nghe tin tâm trạng tôi lúc nào cũng vui, thậm chí gặp bọn bè tôi thì hào khởi cho họ nghe về kế hoạch hè năm nay trường tổ chức đi tham quan. Nghe vậy, bọn chúng rất ghen tị với tôi.

Còn nhớ làm tôi nhớ mãi là lúc xe đang lái đi đến đèo cũng là lúc trời vừa chập choạng, tôi bước xuống xe chân vẫn còn lơ lửng. Như Ý ngồi bên trái kéo tôi lái gần tới ngã đá to, bọn họ phóng chụp một kiểu như kiểu niềm, chụp xong tôi mới nhìn ngắm lại lái và đưa mắt quan sát mặt cảnh vật ở đây. Tôi thật sự không tin vào mắt mình, cảnh vật ở đây như hóa thành một bức tranh phong cảnh hữu tình. Mây rất gần như sát vào trong xe, có thể với tay ôm lấy được. Nhìn xuống chân đèo, con đường xe chạy cảnh như một chiếc lò xo, xung quanh là núi đá lớn mình trong những tán cây cổ thụ. Một dãy rừng xanh bạt ngàn với nhiều loài hoa rừng thì nên những hàng hoa thơm ngào ngạt. Từng đàn chim nổi nhau bay với với những tiếng kêu khác nhau làm nên một bản hòa ca của núi rừng lúc chiều muộn. Tôi thật sự sung sướng khi được nhìn rõ những cảnh vật ở nơi đây. Mọi thứ cứ theo mãi tôi suốt đến được cố đô Huế.

Chuyến đi lớn thứ ba được tổ chức tại khu du lịch sinh thái Hồ Phú Ninh. Đây là chuyến đi được biết mà công đoàn tổ chức cho chị em phụ nữ nhân dịp 8.3 nên chị có các cô mà không có thầy. Chúng tôi có tất cả 12 người, trong đó cô Hòa kế toán làm trưởng đoàn.

Ngồi trên thuyền dạo quanh lòng hồ, tôi thấy mình như lạc vào cảnh sông - nước - mây - hồ huyền diệu. Mọi thứ trong xanh và phóng khoáng. Bước chân vào Đèo đầu đầu cũng có tiếng chim kêu, cây cối che phủ che phủ bám lấy nhau. Tôi thật bất ngờ khi thấy nhiều sợi dây cây to, xoắn vào nhau tạo thành chiếc võng. Chúng tôi thì nhau chụm đầu, ngồi cheo leo lên nhau cõng tung toé. Đi sâu vào rừng, tôi thấy mình như lạc vào thế giới động vật. Nào là khỉ, chim, chồn, sóc... chúng thấy người nên vội thót lên cây cao để tìm chỗ ẩn nấp. Lúc sau, chúng tôi tìm được một chỗ nghỉ ý để cắm trại. Khi đến nơi xong, chúng tôi bắt đầu ăn uống và sinh hoạt tập thể. Mọi người cùng quy tụ, nếu ai không biết hát thì phải kể chuyện - mà phải là chuyện tiếu lâm. Thứ là chúng tôi cứ tranh nhau kể chuyện cười để đầu cười bùng. Như nhất là câu chuyện “vá mùng nhĩ” của cô Đào. Nhìn mọi người tôi thấy ai cũng cười ríu rít và hạnh phúc. Ngày này, các cô không những nhận được những niềm vui từ gia đình, người yêu... mà còn được sự quan tâm của lãnh đạo và BCH công đoàn trường. Hạnh phúc của họ được nhân lên gấp đôi và chắc hẳn họ sẽ nhớ mãi những kỷ niệm đáng yêu này.

Mãi đó thắm thoát đã 10 năm, dòng thời gian cứ mãi trôi đi, những trong tôi vẫn còn hiện hữu mãi những kiến niệm và một ngôi trường với những chuyên đi tham quan đầy cảm xúc và bất ích. Nó không chỉ là nguồn đáng viên tinh thần của tất cả mọi người mà nó còn là cầu nối để chúng tôi có cơ hội gặp gỡ và hiểu nhau hơn. Tôi thật sự cảm nhận tình cảm của những người thầy, người cô, người đồng nghiệp đã làm nên một hệ thống trong những ngày đầu mới vào trường.

Nhân kiến niệm 10 năm thành lập trường, tôi gửi lời chúc sức khỏe đến toàn thể CBGV - LĐ của Trường Trung học phổ thông Nguyễn Huệ (THPT Bán Công Núi Thành) ***! i chúc sức khỏe hạnh phúc và thành đạt.***